

ДАМЯН ДАМЯНОВ ДНЕВНИЦИ

chitanka.info

Водих ги с години. Педантично!
Ей ги, накамарени пред мен.
По формат, по цветове — различни,
по живот — еднакви: ден по ден.
Старите тефтери-календари!...
Овехтели, във петна и прах...
Тъжно ги отварям и затварям —
мъките ми, радостите в тях...
Малки и големи... Пълни с проза...
Просто с факти. Като в телеграф.
Делници красиви или грозни,
празници от луд възторг и гняв...
Гости — кой дошъл, кой си отишъл.
И какво съм писал, и кое...
Как по стара обич съм въздишал,
как съм страдал в ново битие,
Колко пъти скарал съм се, с колко
хора подир туй съм се сдобрил...
...Не листа изписани, а ролки
на живота ми — изтъркан филм.
Глупости. Предишни или нови.
Моят цял животец, моят прах...
Кой ли млад кретен ще ги изрови,
за да вади хляба си от тях?
Да го вади, няма нищо страшно!
Да яде — не ме е яд, ни срам.
...Само празните листа ме плашат —
мойте смърти гледат ме от там...
Всичките. О, празни листи! Свири
вятърът на ужаса в тях див:
боже, колко пъти съм умирах,
за да стигна чак дотука жив!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.